

Maade at benytte hans Indsigt paa, nemlig ved at fjerne de Teknikere, som Ministeriet har, og faae Statsrevisionens Tekniker ind i Ministeriet istedetfor. Paa denne Maade vilde han kunne gjøre Nytte, paa den anden Maade vilde han derimod umuligt kunne gjøre det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Den ærede Ordfører omtaler oftere, end jeg tror, det var ønskeligt, Ytringer af Andre, der ikke dele hans Anskuelser, paa en saadan Maade, at det faar Karakteren af en Hensigt mod at mistænkeliggjøre deres Motiver. Det er ikke heldigt. (Modsigelse fra Ordføreren.) Det gjorde den ærede Ordfører dog nylig, da han mente, at der var Noget, der havde Interesse i at begrænse Statsrevisionens Indflydelse til det mindst Mulige, at bringe den ned til et vist Minimum. I Modfatning dertil stillede den ærede Ordfører sine egne Bestræbelser, der gik ud paa at hæve Statsrevisionens Indflydelse til det størst Mulige. I den Anledning vil jeg minde om, at man kan have to Slags Modstandere, to Slags Fjender. Den ene Slags bestaar af dem, der ville begrænse for stærkt, og de kunne stundom være farlige, men den anden bestaar af dem, der ville for meget. De ere langt oftere farlige, og derfor den ærede Ordfører kom til at raade her og fik den tekniske Kontrol sat i Værk, er det min Overbevisning, at det vilde vise sig, at det var ham, der havde villet for Meget, der just var den farligste for Statsrevisionen. — Endvidere omtalte det ærede Medlem, at det, man fortrinsvis maatte tilstræbe, det, man maatte ønske, var en Regnskabsret. Det har der oftere været Tale om, og jeg skal ikke bestride Unskeligheden af at erstatte Statsrevisionen med en Regnskabsret. Det er meget muligt, at det vilde være hensigtsmæssigt, det vil først vise sig, naar man kommer til at affatte de enkelte Bestemmelser for denne Regnskabsrets Virksomhed, men Tanken i det Hele vilde jeg ikke betegne saaledes, som den ærede Ordfører gjorde, ved en Forkontrol men ved en Forening af den administrative Revision og Statsrevisionen. Dette Sidste, tror jeg, kunde i ethvert Fald fortjene en nøie Overveelse; derigennem kunde der maasse vindes en Betydning for Statsrevisionen, som er større end den, den nu har; men en Forkontrol bliver af samme Slags, som den, vi nylig omtalte, nemlig en teknisk Kontrol, og kommer man til at udarbejde en Instrux for denne forkontrollerende Myndighed, er det min Overbevisning, at man ikke kommer videre. — Endnu kun en Bemærkning, oversjor den ærede Ordfører. Han yttrede, at jeg dog i hvert Tilfælde maatte indrømme, at Brugen af en Udgiftsrefranceto var uregelmæssig derved, at man ikke bragte Udgiften ind i det Regnskabsaar, hvor den hørte hen.

Netop det Modfatte vil i mange Tilfælde vise sig at være det Rigtige. Lad os blive ved det Exempel, jeg nævnte, nemlig Renterne af Statsgjalden. Dersom de opføres i det Aar, hvor disse Renter forfalde, saa staa de til Udgift i det Regnskabsaar, hvor de høre hjemme, men dersom der tilfældigvis bliver et større eller mindre Beløb i Rente uhævet, og det gaar over til et andet Aar, kommer det just op i et Regnskab, i hvilket det ikke hører hjemme.

Berg: Det er til min ærede Ven fra Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), at jeg vil gjøre en kort Bemærkning. — Det glædede mig meget, at han mente, at man havde mange forskellige Spørgsmaal, som man kunde forhandle om paa neutral Grund. Naar det ærede Medlem yttrede, at dette ikke fandt Sted — hvilket dog er Tilfældet, i ikke ringe Udstrækning, men Resultatet deraf kommer ganske vist ofte frem gennem Udvalgs Arbejder, og det bliver ikke lagt saaledes frem her i Salen, hvor ofte de Spørgsmaal, der komme til Forhandling, have en politisk Bismag, men det er ganske vist Tilfældet i Udvalgene — naar det ærede Medlem altsaa yttrede, at det ikke fandt Sted i saa stor Udstrækning nu som ønskeligt, var Skylden hos dem, der sagde: „So galere, jo bedre“, kom det ærede Medlem derved til at sigte paa sine egne Venner. Der er nemlig Ingen fra hans Modstanderes Side, der har brugt de Ord, ligesaa lidt som de ligge for Dagen i deres Handlemaade, tværtimod, vi ere traadte op med stor Moderation og Laalmodighed, — og Laalmodigheden er forresten ikke udtømt endnu, vi tage det med Ro, — men det er en fri Overfattelse af enkelte Ytringer herfra af det ærede Medlems Kollega, det meget ærede Medlem for Frederiksberg (Hall), der har ført denne Ytring ind i Debatten for nogle Dage siden, og som det ærede Medlem benytter — vel sagtens i god Tro; men han kommer derved til at benytte en Ytring af en af sine egne Venner. Det er forsaavidt betegnende, som jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil gjenmentænke sin egen og sine Venners politiske Stilling, vil han finde, at de have aflædt sig saamange af deres tidligere Grundsatninger, for at kunne støtte enhver Minister mod Folkethingets nuværende Flertal, at man næsten skulde tro, at de — og det ærede Medlem selv ofte ved den Maade, hvorpaa han nu optræder i Modfatning til hans tidligere Optræden — skulde hylde den Grundsatning: „So galere, jo bedre“. Jeg haaber, at det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke og ved nærmere at gjenmentænke dette — det kan han jo, — selv vil komme til at forandre sin politiske Betragtning og derigennem ogsaa sin Optræden ved forskellige Leiligheder her, han vil vistnok selv faae personlig Gavn og Glæde deraf og betydeligere Frugt af sine parlamentariske Gvner. Det er min Opfat-